

SECRETARIAȚUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL DE RELAȚII CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului

441, 08.10.2024

515, 514, 508

Nr. 8357/2024

04-10-2024

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 02 octombrie 2024

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

L441/2024
1. Propunerea legislativă pentru completarea Legii-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 492 din 28 iunie 2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (Bp. 332/2024);

L515/2024
2. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 53/2023 privind Codul Muncii (Bp. 412/2024);

L514/2024
3. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială (Bp. 411/2024);

L508/2024
4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților (Bp. 401/2024).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

441 / 08.10.2024

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii-cadru nr.153 din 28 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial Nr. 492 din 28 iunie 2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice*, inițiată de doamna senator AUR Aelenei Edvochia împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 332/2024**)

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 14 din *Legea - Cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, alin. (4), prin care se înlătură o discriminare nejustificată între personalul didactic de predare care a obținut gradul didactic I pe baza titlului științific de doctor anterior intrării în vigoare a *Legii - Cadru nr. 153/2017* și personalul didactic de predare care deține titlul științific de doctor și care a obținut gradul didactic I în procedura de drept comun, întrucât prima categorie nu are dreptul de a cumula indemnizația pentru titlul științific de doctor cu salarizarea corespunzătoare gradului didactic I, în timp ce a doua categorie are acest drept, în condițiile în care ambele categorii de personal didactic au aceeași calificare, aceeași gradație profesională și același titlu științific.

II. Observații

1. Menționăm că dispozițiile art. 14 și ale art. 39 alin. (5) din *Legea- Cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*, au format obiectul controlului realizat de Curtea Constituțională României, care a respins excepțiile de neconstituționalitate invocate, reținând următoarele considerente relevante:

„Indemnizația pentru titlul științific de doctor reprezintă un drept salarial suplimentar, care nu aparține sferei drepturilor și libertăților fundamentale. Prin urmare, acordarea acestui drept depinde în exclusivitate de opțiunea legiuitorului. Mai mult, având în vedere că acest drept se acordă din fonduri publice, legiuitorul, raportându-se la resursele financiare disponibile, stabilește condițiile de acordare a indemnizației pentru titlul științific de doctor, iar, atunci când aceleași temeuri o impun, poate dispune suspendarea dreptului sau chiar încetarea acordării acestuia.” (Decizia nr. 685 din 31 octombrie 2019).

Prin urmare, indemnizația acordată pentru titlul științific de doctor nu reprezintă un drept fundamental, astfel că este de competența exclusivă a legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea acestui drept, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională. În concluzie, modificarea condițiilor de acordare a sporului de doctorat determinată de politica financiară a statului, respectiv transformarea acestui drept dintr-un spor într-o indemnizație cu un quantum fix, nu este condiționată de respectarea condițiilor referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prevăzute de art. 53 din *Constituția României, republicată*. (Decizia nr. 691 din 31 octombrie 2019, Decizia nr. 529 din 30 iunie 2020 și Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2020).

Totodată, cele reținute în jurisprudența Curții Constituționale referitoare la faptul că indemnizația pentru titlul științific de doctor nu reprezintă un drept de sorginte constituțională, legiuitorul având competența exclusivă de a stabili condițiile de acordare a acestui drept, răspund și criticilor vizând existența unui drept anterior câștigat, precum și celor privind pretinsa încălcare a prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți (Decizia nr. 689 din 31 octombrie 2019).

Mai mult decât atât, acest spor face parte din categoria de sporuri care se acordă la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care legiuitorul, având în vedere că nu sunt consacrate

în *Constituție*, le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Transformarea sporului pentru doctorat într-o indemnizație cu o valoare fixă reprezintă o opțiune legislativă care se circumscrie libertății de care legislativul se bucură în reglementarea acestui drept (*Decizia nr. 209 din 28 mai 2020*).

Analizând prevederile art. 39 alin. (5) din Legea-cadru anterior menționată, Curtea Constituțională a apreciat că „*rezultă cu claritate că acestea se aplică categoriilor de personal didactic cărora le-a fost acordat titlul științific de doctor anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, legiuitorul folosind sintagma «indiferent de data obținerii acestuia» (a titlului științific de doctor - s.n.) și precizând că aceste categorii vor beneficia de prevederile art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017 (paragraful 27) și că „dispozițiile criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, respectiv tuturor celor care au dobândit gradul didactic I prin echivalarea cu titlul științific de doctor, indiferent de data la care au dobândit titlul. Astfel, prevederile inițiativei legislative vor fi aplicabile personalului didactic de predare care a obținut titlul științific de doctor atât anterior, cât și ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017. Tocmai pentru a evita orice diferență de tratament juridic între persoanele aflate în aceeași situație juridică, legiuitorul nu a acordat anumite beneficii personalului didactic de predare în funcție de data obținerii titlului științific de doctor, ci a prevăzut același regim juridic pentru cadrele didactice care se regăsesc în ipoteza prevăzută de normele criticate.”* (paragraful 31 din *Decizia nr. 97 din 16 martie 2023*).

Reținând existența ipotezei în care cadrele didactice care au solicitat au obținut gradul didactic I prin echivalare, potrivit procedurii reglementate prin prevederile *Ordinul Ministerului Educației Cercetării Tineretului și Sportului nr. 5561/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, cu modificările și completările ulterioare*, nu mai pot primi indemnizația pentru titlul științific de doctor după intrarea în vigoare a noii legi, trebuie acceptat că o atare ipoteză, distinctă, își găsește reglementarea prin teza a doua a textului legal în discuție, prima teză excluzând fără echivoc posibilitatea ca după data de 1 iulie 2017 personalul didactic de predare să primească indemnizația pentru titlul științific de doctor, în măsura în care solicită și obține gradul didactic I prin echivalare.

În concluzie, teza a doua a art. 14 alin. (3) din *Legea-cadru nr. 153/2017* se aplică tuturor cadrelor didactice care au obținut, anterior datei de 1 iulie 2017, indiferent de data acestei echivalări și indiferent de actele normative care au reglementat dreptul de a obține gradul didactic I prin echivalare de procedura aplicabilă în acest scop.

Precizăm că deciziile Curții Constituționale a României sunt general obligatorii, iar o decizie ce privește dezlegarea chestiunilor de drept, dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, este obligatorie pentru toate instanțele de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, partea I (cf. prevederilor art. 521 alin. (3) din *Codul de procedură civilă*).

De asemenea, potrivit art.1 alin.(2) din *Ordinul ministrului educației nr.3993/2021 privind stabilirea unor drepturi salariale specifice personalului didactic din învățământ prevăzute în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice*, prevederile art. 14 alin.(3) din *Legea-cadru nr.153/2017* se aplică și cadrelor didactice care au obținut gradul didactic I prin echivalare, anterior datei de 1 iulie 2017.

Prin urmare, prevederile art. 14 alin. (3) din *Lege-cadru* se aplică, fără discriminare, atât pentru personalul care a obținut gradul didactic I pe baza titlului științific de doctor anterior intrării în vigoare a *Legii-cadru nr. 153/2017*, cât și pentru personalul care a obținut gradul didactic I pe baza titlului științific de doctor după intrarea în vigoare a acestui act normativ.

2. Menționăm faptul că, în prezent, la nivelul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, se află în proces de elaborare o nouă legislație care va reglementa salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în acord cu reforma asumată de Guvernul României în cadrul *Planului Național de Redresare și Reziliență (PNRR) "Modificarea și modernizarea legislației privind sistemul de salarizare"* din cadrul Reformei 4 - Reforma sectorului public, creșterea eficienței justiției și întărirea capacității partenerilor sociali. Precizăm că noua lege care va reglementa salarizarea personalului plătit din fonduri publice "*va stabili o metodologie unitară de calcul în scopul de a spori echitatea salarizării în sectorul bugetar (aplicarea principiului plății egale pentru muncă de valoare egală), de a asigura tratament nediscriminatoriu în stabilirea sporurilor și corelarea performanțelor cu salariul plătit*".

În acest context, considerăm că orice modificare care vizează acordarea unor noi drepturi salariale personalului plătit din fonduri publice este inoportună și va îngreuna mai mult sarcina ministerului de a elabora o lege nouă a salarizării sustenabilă, cu respectarea condițiilor impuse de această reformă.

3. Sub aspectul conformității cu exigențele *Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, referitoare la prezentarea propunerilor legislative numai în forma cerută pentru proiectele de lege, semnalăm că, potrivit art. 41 alin. (1), titlul actului normativ va cuprinde denumirea generică a actului, obiectul reglementării exprimat sintetic, iar în cazul actelor normative prin care se modifică sau se completează un alt act normativ, titlul actului va exprima operațiunea de modificare sau de completare a actului normativ avut în vedere.

Astfel, apreciem că titlul trebuia formulat astfel: „*Lege pentru completarea art. 14 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.*”

De asemenea, textele propuse prezintă posibile vicii de neconstituționalitate, constând în lipsa de accesibilitate, claritate și previzibilitate (art. 1 alin. (5) din *Constituție*), sens în care arătăm că, în ceea ce privește *principiul calității legii*, Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că „*legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie și previzibilitate. Normele juridice trebuie să aibă o redactare clară și predictibilă, astfel încât cetățeanul să își poată adapta conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita*”. (Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 116 din 15 februarie 2012).

Mai mult, subliniem că, potrivit art. 15 alin. (2) din *Constituție*, „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția-legii penale sau contravenționale mai favorabile*”; prin urmare, soluția propusă de

acordare a unor drepturi „după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017” are semnificația nesocotirii principiului anterior menționat.

4. Totodată, semnalăm că din analiza *Expunerii de motive* rezultă că aceasta nu respectă cerințele prevăzute de art. 6 alin. (1) și (2), precum și de art. 31 alin. (1) din *Legea nr.24/20001*. Astfel fiind, era necesară justificarea în *Expunerea de motive*, în mod punctual și temeinic a soluțiilor normative propuse, cu redarea cerințelor care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi.

5. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative conduce la un impact negativ asupra bugetului general consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative**

Ion-Marcel CIOLACU
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului